

AŠ 20 HA Į DIENĄ, O KIEK JŪS?

Traktorininko darbas mane viliojo dar vaikystėje. Demobilizavęsis iš Tarybinės Armijos eilių, aš baigiau traktorininkų kursus ir štai jau dirbu antrą sezoną. Šiemet pirmą kartą sėju žiemkenčius traktoriais „DT-54“ su sėjama „SD-24“. Dirvos paviršius, ypač Kalinino vardo kolūkyje, kur aš dirbu, yra labai nelygus. Gausybė kalnų ir šlaitų, smėlėta dirva neleidžia šiuo traktoriais sėti dviem sėjamosiomis. Traktorius dirba su viena 24-rių eilių lėkštine sėjama. Sėdamas kartu ir akėju.

Iš pat pirmos sėjos dienos užsėju vidutiniškai po 20 ha į dieną. I laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko Ballo Vaikučio, per 4 darbo dienas apsėjau 82 ha.

Kas padėjo man pasiekti tokį rezultatą? Pirmiausia brigadoje gerai organizuotas sėklos pristatymas. Sėjama aptarnauja nuolatinis kolūkietis Artemijus Dubnikovas. Sėti pradėdau anksti

rytą. Prieš išvažiuodamas į lauką, apžiūriu, ar sėjamoji ir traktorius yra tvarkoje. Pastebėjęs nors mažiausią defektą, iš karto jį pašalinu.

Kartu su traktorinės brigados brigadininku Semionu Ignatjevu, laukininkystės brigados brigadininku Baliu Vaikučiu dar prieš sėją sudarėme sėjamosios maršrutą.

Sutinkamai su sudarytu maršrutu vykdomas ir paskutinis priešsėjinis dirvos įdirbimas. Tiek įdirbant dirvą, tiek ir sėjant griežtai vykdoma visą agrotechnikos priemonių kompleksą.

Lenktyniaujant geriau sekasi darbas, todėl nutariau kreiptis į visus dirbančius žiemkenčių sėjoje traktorininkus, ragindamas juos plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą, dirbti su pilnu apkrovimu.

20 ha ir daugiau per dieną, štai mano išsipareigojimas. Kas daugiau? Palenktyniaukime!

P. Kemeklis

MTS VIII traktorinės brigados traktorininkas

Atsakymas kulliamosios mašinistui drg. Rybakovui ir traktorininkui drg. Nazarenko Išsipareigoju prikulti kombainu 6-7 tonas

Ankstesniame „Pergalės“ laikraščio numeryje kulliamosios mašinistas drg. Rybakovas ir traktorininkas drg. Nazarenko kreipėsi į visus kulliamųjų mašinistus bei traktorininkus, dirbančius kullime, o taip pat į kombainininkus, kulliančius jau nukirstus žiemkenčius, ragindami juos įsijungti į socialistinį lenktyniavimą už pilnutinį technikos panaudojimą kullimo metu, už dienišės kullimo normos įvykdymą ir viršijimą.

Aš karštai paremiu šią patriotinę iniciatyvą kovoje už spartesnį naujo derliaus, iškullimą, už grūdų išsaugojimą, neprileidžiant nuostolių.

Šiemet kulti rugius kombainu stacionarinio būdu pradėjau I laukininkystės brigadoje. Per dieną vidutiniškai prikuldavau po 5 tonas. Dabar pradėjau kulti V laukininkystės brigadoje ir nutariau per dieną prikulti iki 6-7 tonų. Tai bus mano atsakymas socialistinio lenktyniavimo iniciatoriams drg. drg. Rybakovui ir Nazarenko.

Kad prisimintas išsipareigojimas nenuėmė vėjas, teko pertvarkyti kombaino darbą, arba tiksliau pasakius, darbo organizavimą kullimo vietoje. Pakalbėjau su V laukininkystės brigados brigadininku drg. Kaziu Narkūnu ir jis parėmė mane — kullimo brigadą padidinome iki 19 žmonių.

Kartais kombainas stovinėjo dėl to, kad laiku nebuvo iskraunamas bunkeris. Padidino skaičių vežimų, vežančių grūdus iš kombaino, apsirūpinome dar dešimčia maišų. Parinkti pamaininiai padavėjai, padidintas darbininkų šiaudams išnešti skaičius.

Tačiau reikia pasakyti, kad brigadininkai ir kolūkio valdyba neturi stovėti nuošalyje nuo šio svarbaus reikalo. Jie gali ir turi suteikti pagalbą mechanizatoriams, o ne būti abejingais stebėtojais.

Glaudžiai, dalykiškai bendradarbiaujant su kolūkio brigadininkais prisimintą išsipareigojimą įvykdysiu.

A. Maželka

MTS kombainininkas

Zdanovo vardo kolūkis

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

VYSTYKIME LENKTYNIAVIMĄ UŽ ŽIEMKENČIŲ SĖJOS ATLIKIMĄ GERIAUSIAIS TERMINAIS!

Brigada baigia rugių sėją

„Garbingo darbo“ kolūkio I laukininkystės brigadoje pagal planą šiemet numatyta apsėti žiemkenčiais 78 ha. Turėdami omenyje tai, kad ankstyva žiemkenčių sėja nulemia derlių, kolūkiečiai, mechanizatoriams padedant, sparčiai sėja rugius. Brigadoje per 2 dienas jau pasėta 56 ha rugių.

6 ha žiemkenčių praėitą sekmadienį pasėjo talkos dalyviai. Gerai padirbėjo kolūkio agronomas J. Turkevičiūtė, komjaunuolis V. Umbras.

Sėjama 2 traktorinėmis sėjamosiomis. Gerai dirba traktoriais „DT-54“ traktorininkas drg. Mielliauskas, kuris per dieną apsėja rugiais po 15-16 hektarų.

A. Jančevskis

I. Umbras

ŽIEMKENČIUS SĖJA TIK...RANKINIU BŪDU

Šiais metais „Aušros“ kolūkis žiemkenčių sėją nutarė atlikti geriausiais terminais. Kolūkyje laiku buvo paruošti pūdymai. Tačiau, kaip rodo faktai, kolūkis savo pasižadėjimo neįvykdys. Tiesa, sėja kolūkyje jau prasidėjo. I ir II laukininkystės brigadose kolūkiečiai pradėjo sėją rankiniu būdu. Per pirmąsias dienas brigadose pasėta apie 20 ha žiemkenčių. Bet juk sėjant tik rankiniu būdu, kolūkis negalės atlikti sėjos geriausiais terminais.

Dėl to didelė kaltė tenka mašinų-traktorių stočiai.

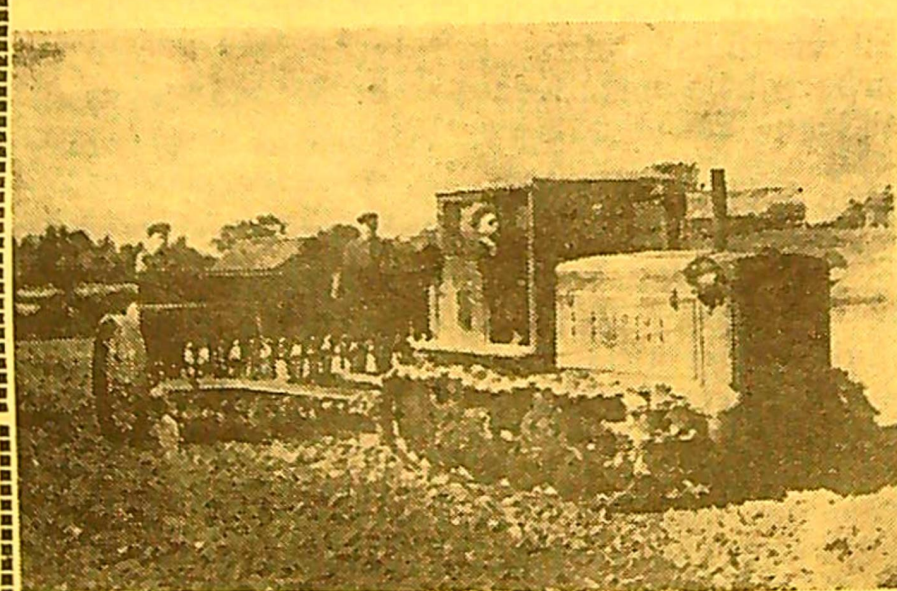
Pagal sutartį, MTS mechanizatoriai „Aušros“ žemės ūkio artelėje turi pasėti 108 ha žiemkenčių. Kaip gi vykdo MTS sutartinius išsipareigojimus? Kolūkyje dirba du traktoriai, KD-35“ ir „DT-54“.

Traktorius „KD-35“, vairuojamas traktorininko Samochvalovo, staiga sugedo — susidėvėjo žvaigždutės. Remontas nedidelis, bet mažai rūpinantis traktorininkui Samochvalovui, o dar mažiau traktorinės brigados brigadininkui Šliachtai, „Kadukas“ tebestovinėja. Dieną dirba, o dvi dienas stovi dėl nuolatinių gedimų ir traktorius „DT-54“ (traktorininkai Kiseliovas ir Bobkovas).

Nuo pavasario sėjos pamesta patvoryje rūdija MTS traktorinė sėjamoji. Ją irgi reikia sutvarkyti, atreguluoti. Vadinasi, kolūkyje technikos yra, tik, deja, iš jos maža naudos. Ar žino apie tokia padėtį MTS vadovai.

G. Kazlauskaitė

SĖJAMOSIOS PRIKABINTOS

Saulėta rugpiūčio mėnesio popietė. Smarkus vėjas ir saulė greit džiovina naktį lietaus sumerkta dirvą. Rytą traktoriniu kultivatoriumi supurentos dirvos paviršius lygus, purus. Dirva laukia brandžios sėklos. Ir šitokia sėkla lygiomis srovelėmis byra iš sėjamosios vamzdelių. Pagaliau sėkla išsėjama, ir traktorius „DT-54“ sustoja šalia ką tik atvykusio vežimo su maišais. Iš kabinos lengvai iššoka jaunas traktorininkas. Tai vienas iš XV traktorinės brigados pirmūnų komjaunuolis Vaclovas Spakauskas. Kol kolūkietis Česlovas Kuryla kartu su laukininkystės brigados brigadininku Petru Malecku pripildo maišą sėkla, V. Spakauskas apžiūri traktorių. Tuoj pat atvažiuoja ir kolūkio pirmininkas drg. Binkis. Jis pasitelkiau, kaip veikia sėjamoji.

— Per 3 valandas apsėjome apie 7 hektarus, — atsako brigadininkas P. Maleckas. — Iki vakaro dar šitiek padarysime, — pridūrė traktorininkas. — Svarbu tik, kad sėklą laiku pristatytų.

— Su sėklų pristatymu nusprendėme šitaip: vieškeliu sėklas vešime sunkvežimiu, o į vietą — arkliais, — sako kolūkio pirmininkas. — Šiandien atvyko su antrąja sėjama traktoriais „KD-35“. Tuo būdu spėsime aptarnauti 2 traktorines sėjamasias. Per dvi dienas tavo brigadoje sėja reikia baigti. Po to abu traktoriais paslūsime į I brigadą, vėliau į III.

Brigadininkas Maleckas suabejojo, kad nespėsias dirvų paruošti. Čia į pašnekėsi iškišo traktorininkas Spakauskas:

— Dieną sėsimė, o naktį ruošime dirvas. — Mes juk su Pranu Baradinsku davėme žodį savo traktoriais per dieną apsėti žiemkenčiais po 16-18 ha. Ir savo žodį ištesėsime.

Kolūkio pirmininkas neabejoja šių komjaunuolių žodžių tvirtumu: jie tai ne kartą įrodė. Todėl komjaunimo jaunimo brigados traktorininkai šiemet išgilio didelį pasitikėjimą visų kolūkiečių tarpe. Ištesės jaunieji mechanizatoriai ir paskutini savo pažadą kolūkiečiams: žiemkenčių sėją pagrindinai atlikti traktoriais, atlikti ją trumpais terminais.

... Sėjamoji pripildyta sėklomis. Traktorininkas V. Spakauskas ilungia mašinos greitį, ir agregatas trukteli pirmyn. Gretimose dirvoje girdėti traktorius „KD-35“ gaudešys. Ten prikabino sėjama ką tik atvykęs launas traktorininkas Konstantinas Ciršas.

Nuotraukoje: traktorininkas Vaclovas Spakauskas sėja žiemkenčius II laukininkystės brigadoje.

V. SAKALIO tekstas
M. DEIČO nuotr.
P. Cvirkos vardo kolūkis.

Tarybų šalyje

Tiltas per Jenisėjų

Krasnojarske statomas didžiausias šalyje tiltas per Jenisėjų.

Statybininkai turi atlikti beveik pusę milijono kubinių metrų žemės darbų, išimti iš upės dugno dešimtis tūkstančių tonų grunto ir pakloti 80 tūkst. kubinių metrų gelžbetonio. Tiltas ilgis kartu su pylimu sudarys 2.100 metrų, plotis — 24 metrus. Tiltas dalys bus surenkamos iš atskirų sekcijų, kurių kiekviena svers 1.600 tonų.

Dabar tilto statytojams tikras darbymetis. Į atramą Nr. 6 Otdycho saloje jau paklota apie tris tūkstančius kubinių metrų betono. Abakano pratokoje baigtas ruošti betonavimui vienas iš gelžbetoninės dėžės kesonų darbai po vandeniu. Kitame kesone baigiama montuoti armatūra.

Dešiniajame Jenisėjaus krante pastatyta statybininkų gyvenvietė.

(TASS-ELTA).

Garlaiviai veža naujojo derliaus grūdus

Kasdien į Novorosijsko grūdų paruošų kontoros elevatorių ateina maršrutiniai sąstatai su naujojo derliaus grūdais. Iš čia jie tūru keltu siunčiami į Užkaukazės uostus. Uosto vakarų ruožo kolektyvas jau pakrovė grūdais ir išsiuntė pirma laiko garlaivius „Masandra“, „Ivan Bogun“, „Kalmius“, „Don“, „Zemliak“ ir ktus.

(TASS-ELTA).

Šiandien Centrinėje Ferganoje

Ferganos, Andžano ir Namangano sritys išsivinančios Centrinės Ferganos žemės, įveda į sėjomainą didelius dirvonų masyvus. Čia likuti pirmieji 23 kolūkiai. Daugelis iš jų jau gauna gausius, pastovius medvilnės ir kitų kultūrų derlius.

Ištisą parą šiame rajone nenutyla ekskavatorių, buldozerių ir skreperlių gaudimas. Ateinančiųjų metų šalia vien Ferganos kolūkiai papildomai išsivaina 18 tūkstančių hektarų dirvonų.

(TASS-ELTA).

Kolūkiai kelia produkcijos kokybę

Valmieros rajono kolūkiai (Latvija) skiria didelį dėmesį žemės ūkio produkcijos kokybės kėlimui. Karvių racionuose dvigubai padidėto sultingųjų pašarų, ypač kukurūzų, lyginamasis svoris. Siekiant praturtinti kukurūzus baltyminėmis medžiagomis, jie buvo konservuoti kartu su žirniais ir vikišais. Žaliojo konvejerio kultūros taip parinktos, kad gyvuliai gautų pakankamą baltymų kiekį. Dėka to raciono kolūkuose pieno riebumas sudaro vidutiniškai 3,79 procento vietoj 3,6 procento pagal planą.

Kiekvienas rajono kolūkis peni iki 500 kiaulių. Slekdamos gauti kuo didesnes pajamas iš kiauliniškystės, beveik visos žemės ūkio artelės pristato paruošų organizacijoms bekoninės kondicijos gyvulius.

(TASS-ELTA).

Sieninės spaudos apžvalga

Negalima nematyti pirmūnų, apeiti gyvulininkystės klausimo

Paskutiniu metu „Pirmūno“ kolūkio sieninio laikraščio „Tarybinis kolūkietis“ redkolegija žymiai pagerino savo darbą. Sienlaikraštyje keliami aktualių kolūkinio gyvenimo klausimai. Priešpaskutiniuose sienlaikraščio numeriuose buvo plačiai rašoma apie sienapiūtės, žiemkenčių nuėmimo eigą kolūkyje, nušviečiamas laukininkystės brigadų lenktyniavimas svarbiausiose žemės ūkio darbų baruose.

Rugpiūčio 25 d. išleistas naujas sienlaikraščio numeris. Vedomasis „Laiku ir kokybiškai pasėkime žiemkenčius“ yra aktualus. Straipsnio autorius — kolūkio agronomas drg. Mičiūnas konkrečiais pavyzdžiais iš praėjusių metų patyrimo parodo savalaikės ir kokybiškos žiemkenčių sėjos reikšmę. Drg. Mičiūnas rašo:

„II ir IV brigados iš pernai metų prileistų trūkumų išvadų nepadarė. Šiose brigadose pūdymai [dirbami ir patrešiami] blogai. III ir IV brigadose pūdymai [dirbami su dideliu pavėlavimu, nevežamas] juos sukauptas mėšlas... II brigadoje jau seniai pūdyme krūvose supilti fosforitmilčiai, bet iki šiol trąšos neišėjamos, jas plauna lietus“.

Sekančiame straipsnyje „Nuimkime linus be nuostolių“ rašoma:

„Linai kolūkyje išaugo gerai. Bet tam, kad kolūkis gautų už linus dideles pajamas, to dar maža. Reikalinga juos laiku nurauti, atlikti pirminį apdirbimą... Deja, linų augintojų grandys darbu dar nepasiruošusios. Grandininkai drg. drg. Lesmanavičius, Vilkauskas ir Paurys, matyti, pamiršo savo pareigas, dar nepasiruošė linų galvūčių nušukavimui, neparuošė linamarkų. O juk atėjo metas pradėti linarūtę...“

Kaip teigiama pusę reikia pažymėti tai, kad šiame sienlaikraščio

numeryje gausu karikatūrų, atvaizduojančių tinginius ir drausmės pažeidėjus. Štai vienoje karikatūroje parodomas Z. Paurys, kuris nepri-tampa prie darbo jokioje brigadoje, dažnai mėtosi iš vienos brigados į kitą. O štai kiaulių šerikė L. Naprytė, gerianti miego vaistus ir po mėnesio darbo kiaulidėje nebenorinti eiti į fermą. Paukštininkė J. Jarmalavičiūtė karikatūroje pavaizduota žiurinti iš lovos pro monoklį į ančiukus ir negalinti jų atskirti nuo žvirblių — tiek jie sulyse, maži. Visa tai J. Jarmalavičiūtės tinginiavimo pasekmės.

Tačiau reikia pažymėti, kad redkolegija dar apeina eilę būtinų ir aktualių klausimų. Kad sienlaikraštyje griežtai kritikuojami tinginiai, keliami trūkumai — tas gerai. Bet salia to reikalinga parodyti ir kolūkio pirmūnus. Deja, paskutiniuose sienlaikraščio numeriuose apie pirmūnus, jų darbo metodus sienlaikraštyje nieko nerašoma.

Artėja žiema — tvartinis gyvulių laikymo laikotarpis. Todėl svarbu, kad sienlaikraštyje būtų plačiai nušviečiamas pasiruošimas šiam atsakingam laikotarpiui.

Tatai būtina tuo labiau, kad iki šiol pasirengimo gyvulių žiemojimui klausimu sienlaikraštyje dar nebuvo užsiminta nė vienu žodžiu.

Tiktai šalindama savo darbe pasitaikančius trūkumus, „Tarybinio kolūkietis“ sienlaikraščio redkolegija taps tikru kolūkio partinės organizacijos ir valdybos pagalbiniu kovoje už kolūkio ekonomikos pakėlimą.

„Pažangos“ kolūkyje šlais metais pastatyta lentpiūvė, kuriole gaminama statybinė medžiaga kolūkiui ir kolūkiečiams. Per dieną lentpiūvėje pagaminama 2.500 lentučių stogams dengti ir 10—15 kub. metru lentu.

Nuotraukoje: lentpiūvės darbininkas Simkūnas Norba paduoda į gateri eilini rasta.

M. Deičo nuotr.

Dvi brigados — du rezultatai

„Bolševiko“ žemės ūkio artelės ketvirtoji laukininkystės brigada teisėtai laikoma kolūkyje priešakine. Ne žiurint to, kad darbo jėgos čia du kartus mažiau palyginti su kitomis brigadomis, o darbų planas toks pat, kaip ir kitose brigadose, vis dėlto visuose laukų darbuose šios brigados nariai pirmąją lenktyniavime. Rugpiūčio 22 dieną brigada baigė nuimti žiemkenčius nuo 44 ha ploto, apkartojo 58 ha pūdyimų, jau prieš savaitę pradėjo linų rovimą bei pirminį jų apdirbimą.

IV laukininkystės brigados laimėjimai paaiškinami pirmiausia tuo, kad brigadininkas drg. Antanasuskas dėdėlį dėmesį skiria savo darbui su žmonėmis. Jo vadovaujamoje brigadoje nėra dykinėtojų, visi vieningai išeina į darbą, dirba negailėdami jėgų. Tardamasis su kolūkiečiais, jis numato darbo planus artimiausiai ateičiai, siekia, kad jie būtų tiksliai vykdomi. Darbo užduotis kolūkiečiams kitai dienai jis duoda iš vakaro. Darbą iš kolūkiečių irgi priiminėja vakare ir praneša kolūkiečiams, kiek kas padirbo, ir kiek darbdienių jam priskaityta. Jis kalbasi su atsiliekančiais ir pataria jiems, kaip ištaisyti reikalą. O ir pats brigadininkas nevengia fizinio darbo. Dirbdamas petys petin su kolūkiečiais, jis rodo pavyzdį kitiems, patraukia atsiliekančius.

IV brigados pavyzdžiui pasekė ir III laukininkystės brigados, vadovaujamos drg. Cepelovo, nariai irgi sėkmingai vykdančieji laukų darbus.

Tačiau „Bolševiko“ kolūkyje yra ir tokių brigadininkų, kurie mažai rūpinasi savo darbu, darbo metu užsiimi- nėja pašaliniais reika-

lais. O iš čia ir rezultatai...

Štai, pavyzdžiui, V laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg. Sakalio, nuo 8 ha ploto dar nenuimti rugiai, dar nepradėta linarūtė.

O visa tai yra vien dėl to, kad drg. Sakalys dirba be iniciatyvos, į savo pareigas žiūri abejingai, darbo metu girtuokliauja. Pavyzdžiui, rugpiūčio 17 dieną drg. Sakalys visą dieną girtuokliavo Grybinės kaime ir tą dieną visa jo brigada neišėjo į darbą. Sekdami brigadininko „pavyzdžiu“, daugelis kolūkiečių irgi neišėina į darbą ir tuo pačiu ardo darbo drausmę brigadoje. Draugas Sakalys turi rimtai susirūpinti savo elgesiu ir savo darbu, o taip pat ir reikalų padėtimi brigadoje, kitaip tatai gali privesti prie blogų pasekmių.

S. Sergadiejevas

Juožapavos bibliotekos vedėjas

Brigadininkams žinotina

TEISINGAI APDOROKIME LINŲ DERLIŲ

LINŲ RŪŠIAVIMAS

Daugelis kolūkių už linus gauna žemas pajamas tik dėl to, kad jie nėra įpratę linų rūšiuoti. Nevienodo ilgio bei storio išraiškai linai vertinami ne geresne rūšimi kaip 0,75—1 numerio. Už tokios rūšies šiaudelių mokama palyginti labai žema kaina. Tuo tarpu rūšiuoti tokie pat linų šiaudeliai įvertinami jau iki 4 numerio ir už juos mokama keturis kartus aukštesnė kaina. Vadinasi, vien tik rūšiuodamas linus, kolūkis gali gauti už tą produkciją keturis kartus daugiau pajamų negu šio darbo neatlikdamas.

Linų rūšiuojimas prisideda jų rovimu metu.

Melžėjos drg. Bakutytės raginimą paremiu

Neseniai išspausdintas „Pergalėje“ „Pirmūno“ kolūkio melžėjos drg. Bakutytės raginimas išjungti į lenktyniavimą už pieno primelžimo padidinimą, turiu prisipažinti, man buvo visai nelauktas. Ir kaip nenustepti: karvės to kolūkio, kuris pieno primelžime iki šiol buvo vienas atsiliekančių rajone, pradėjo duoti pieno 2—3 kartus daugiau. O štai, kaip sako melžėja drg. Bakutytė, jos grupės kiekviena karvė dabar vidutiniškai duoda per parą apie 10 litrų. Turiu pripažinti, kad gerai padirbėjo „Pirmūno“ kolūkio melžėjos, per trumpą laiką žymiai padidinusios pieno primelžimą. Todėl drg. Bakutytės kvietimui išjungti į lenktyniavimą už tai, kad kiekvieną dieną iš vienos karvės būtų primelžiama nemažiau kaip 10 litrų pieno nepritarti negaliu. Tas reikštų iš anksto pasiduoti aplenkiamai.

Mūsų karvių fermoje šiemet taip pat melžėjų tarpe vyksta socialistinis lenktyniavimas — už pieno primelžimo padidinimą. Pasiekėme neblogus rezultatus: iš kiekvienos karvės kolūkyje šiemet jau prikelžiama vidutiniškai apie 1600 kg pieno, tai yra apie 500 kg daugiau, palyginus su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Mūsų melžėjos, lenktyniaudamos už teisę dalyvauti respublikiniame jaunųjų gyvulininkystės darbuotojų saskrydyje, dirba negailėdamos jėgų.

Todėl nors artinasi ruduo, bet pieno primelžimas nemažėja. Antai, jei per pirmą šio mėnesio dekadą iš kiekvienos 12 karvių grupės primelžiama vidutiniškai po 86 litrus pieno, tai per antrą dekadą — po 100 litrų, tai yra po 10 litrų iš karvės per dieną. Pieno primelžiama keliu ir toliau.

Reikia pasakyti, kad didelį rūpinimąsi karvių fermos produktyvumo pakėlimu rodo kolūkio valdyba. Paskutiniu metu neproduktyvios karvės pakeičiamos piningesnėmis. Antai, neseniai 4 mano grupės karvės, duodavusios per dieną vos po 3—4 litrus pieno, buvo išbrokuotos ir į jų vietą nupirktos jaunos veislinės, produktyvios karvės, iš kurių dabar per parą primelžiama po 14—16 litrų pieno.

Aš melžėja dirbu jau 7 metus. Džiugu matyti, kad mano darbas kaskart duoda vis geresnius rezultatus. Šiemet jau primelžiama iš kiekvienos karvės vidutiniškai apie 1550 litrų. Iki ūkinių gyvulininkystės metų pabaigos liko truputį daugiau kaip mėnuo laiko. Mano dabartinis tikslas, o kartu atsakymas į „Pirmūno“ kolūkio melžėjos raginimą — primelžti kasdien iš karvės nemažiau kaip po 10 litrų pieno ir tuo būdu užtikrinti sau teisę dalyvauti respublikiniame gyvulininkystės darbuotojų saskrydyje.

O. Ragovskaja

„Garbingo darbo“ kolūkio melžėja

kiek palinkę žemėn ir visai statūs linai. Gi tuos visus raunant kartu su pagulusiaisiais, linai sugadintų pluoštą, nuo ko smarkiai nukentėtų jų rūšis.

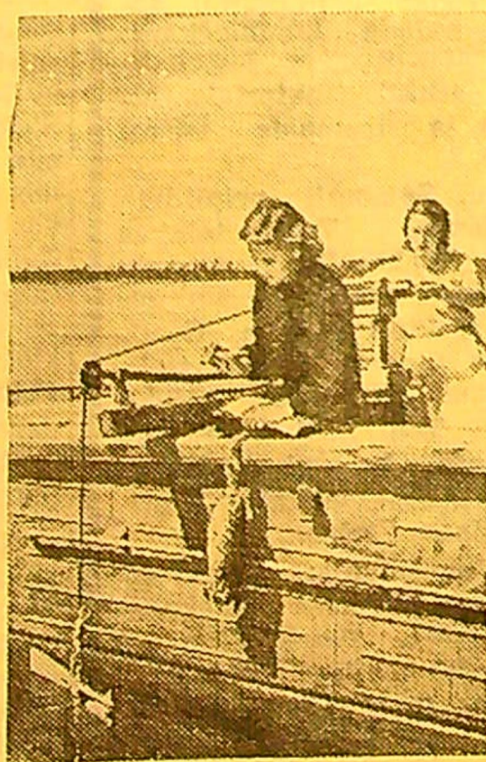
Antrą kartą linai gali būti rūšiuojami nukaršus jų galvutes. Dar kartą reikia peržiūrėti, kad šalia gerųjų stiebių nebūtų ligotų, bei skirtingų savo ilgiu ir storiu. Tik išrūšiuoti ir suskirstyti į grupes linai gali būti vežami pamerkti arba pakloti.

Paskutinį kartą rūšiuojami jau atsikloję linai. Tada atsžvelgiama į jų vienodumą ir spalvą. Surištos linų saujos drūtgaliu subėdžiojamos į stalą ir po to pertraukiamos per retas vienaėiles geležines ar medines šukas. Tuo būdu iš saujų pašalinami maigai, paliekant tik vienodo ilgio stiebelius. Iš išrūšiuotų ir peršukuotų saujų

UDMURTIJOS

ATSR. Partijos XX suvažiavimo Direktyvose šeštajame penkmetyje numatyta užbaigti 540 tūkstančių kilovatų galingumo Votkinsko HES statybą. Šios HES elektros srovės pagalba bus varomi ketaus lydymo, keliu statybos bei kitų mašinu gamybos fabrikai.

Nuotraukoje: hidrologai L. G. Kuznecova (kairėje) ir T. V. Ivanova nustato vandens srovės greitį prie užtvankos. L. Porter'o nuotr. (TASS).

Apie tai reikia pagalvoti

Jeigu kalbėti apie pieno primelžimą, ypač iš man priskirtų karvių, tai 11 šių ūkių gyvulininkystės metų mėnesių rezultatai pasirodo ne kokie. Iki rugpjūčio 20 dienos iš kiekvienos man priskirtų 13 karvių vidutiniškai primelžiau po 1.110 litrų pieno, o išipareigojau primelžti po 1.400 litrų. Skaičius 1.110 litrų rodo, kad iki prisiimtų išipareigojimų įvykdymo dar gana toli.

Nors iki ūkiniu metų pabaigos teliko nedaug laiko — vos vienas mėnuo — vis dėlto apie žemo gyvulių produktyvumo priežastis verta pakalbėti.

Noriu pasakyti, kad kaip besistengtume rasti mažo pieningumo priežastis, bet yra aišku viena, jog pirmiausia — tai blogo karvių šėrimo rezultatas. Praktika man dar kartą parodė, kad kiek karves pašersi, tiek ir primelši. Pavyzdžiui, birželio pabaigoje, kai ganyklose buvo žymiai daugiau žolės, negu dabar, karvės daugiau ir pieno davė. Pavyzdžiui, nuo birželio 20 dienos iki 30 dienos iš kiekvienos karvės primelždavau

vidutiniškai po 7,5 litro pieno į dieną, o rugpjūčio mėnesį per laikotarpį nuo 10 dienos iki 20 dienos — vos po 5,5 litro.

Ganyklos dabar labai prastos. Jeigu karvių papildomai nešertume šviežiai nupiauta vienmete žole, sunku išivaizduoti, kokie būtų primelžimai.

Ar galima sudaryti karvėms geresnes ganyklas? Taip galima. Dabar pievose atžėlė atolas, galima ganyti ražienose, tačiau gyvulių čia kažkodėl dar neleidžia. Feros vedėjas drg. Vorotinskas aiškina, tu, kad, esą, nėra pro kur pravaryti gyvulius, esą, gyvuliai sumindžios daug pasėlių. Daleiskime, kad pravaryti iš tikrųjų sunku. Bet juk kerdziamis į pagalbą galima paskirti žmones, kurie padėtų jiems pervaryti gyvulius iš vieno lauko į kitą. Taip pat reikia sustiprinti papildomą šėrimą. Tačiau viso to nedaroma. O kolūkio vadovams šiuo dalyku reikėtų rimtai susirūpinti.

T. Juchnevičienė

„Raudonojo Spalio“ kolūkio melžėja

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Perspektyvos ir tikrovė“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo išspausdintas rugpjūčio mėn. 11 d. „Pergalėje“. Jame buvo nurodyta, kad tvarkant miestą pasitaiko grubių teisingo planavimo pažeidimų. Prie II vidurinės mokyklos, kelių metrų atstume nuo pastato, statoma malkinė,

kuri užtemdo klases, gadina visos mokyklos vaizdą.

Miesto vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Jurevičius pranešė redakcijai, kad savivališka malkinės statyba nutraukta. Statyba bus vykdoma pagal architektūros reikalavimus.

sudaromi pėdai, kurie per vidurį tvirtai susišami.

KAIP REIKIA LINUS MIRKYTI

Bandymai ir gamybinis patyrimas parodė, kad mirkytų linų stiebelių gaunama 2—3 procentais didesnė ilgo pluošto išėiga ir 1—2 numeriais aukštesnės kokybės pluoštas. Tai įsitikino dauguma Pasvalio, Linkuvos, Plungės, Kretingos rajonų kolūkių, kur mirkyti linai kasmet duoda daug didesnes pajamas negu sausakločiai.

Šiomet linų mirkymas yra itin palankios sąlygos. Gilesnėse markose, senvagėse bei nelygaus reljefo idubimuose yra užtektinai vandens.

Linų mirkymas duoda didelę naudą tik tada, kai jis atliekamas teisingai. Negalima lin-

markose stiebelius labai suspausti. Orasausių linų stiebelių linmarkon merkiama tiek, kad kiekvienam kubiniam markos metrui tektų ne daugiau kaip po 50 kg stiebų. Žalių, tik nukarštų linų į tokį markos plotą dedama dvigubai daugiau. Kiekvienoje markoje linai turi būti pamerkiami ne ilgiau kaip per 2 dienas, nes priešingu atveju jie mirktų ne vienodai ir duotų skirtingą pluoštą.

Geriausieji linai mirksta 15—17 laipsnių šilumos vandenyje. Tokiame vandenyje jie išmirksta per 10—12 dienų. Saltesniame, 10 laipsnių šilumos vandenyje, linai mirksta daug ilgiau, jų pluoštas gaunasi menkesnis. Štai dėl ko kolūkiai turi stengtis anksti linus nurauti ir nedelsiant pamerkinti, kad esant šiltam orui, jie suspėtų

gerai išmirkti ir vėliau atsiklojėti.

Išmirksta linai tada, kai pirštais laužomi stiebeliai lūžta su traškėjimu. Tuomet jie išimami ant kranto ir paliekami iki sekančios dienos, kad gležni stiebai sutvirtėtų. Po to šiaudeliai išvežiojami po pievas ir paklojami, kur linai per trumpą laiką baigia atsiklojėti, o jų stiebeliai nuo lietaus, rasos ir saulės išbalsta.

LINŲ KLOJĖJIMAS

Ten, kur nėra įrengtų linmarkų, o taip pat vandens temperatūra atvėsta žemiau 10 laipsnių šilumos, linai klojiami nemirkyti. Ligotus, pagulsius bei kitokius menkos vertės stiebelius irgi patartina klojėti, nes šis būdas vis dėlto yra žymiai pigesnis.

Geriausieji linai klojėjasi esant oro tempe-

GRŪDAI — Į SANDĖLĮ

Tą dieną Stalino vardo kolūkio I laukininkystės brigados brigadininkas Stasys Poprockas turėjo daug darbo. Iš MTS atvyko sudėtinga kuliamoji „Imanta-42“. Reikėjo ją gerai atreguliuoti, paruošti kūlimui reikiama inventorių, pranešti ir duoti užduotį kolūkiečiams, o svarbiausia — teisingai paskirstyti darbo jėgą. Juk kuls geriausias MTS mechanizatorius Antanas Novickas. Jeigu jis jau ėmėsi darbo, tai žiopsoti nebus kada. O be to, juk jam, Poprockui, teko garbe pirmam kolūkyje pradėti kultūri ir patikrinti pasiaukojamo kolūkiečių darbo rezultatus.

... Vidurdienį prie kuliamosios susirinko žmonės. Vyras čiupinėjo svarias varpas, moterys tvarkė savo darbo vietas, apsirūpino šakėmis, grėbliais, paaugliai vedė arklus šiaudams bei grūdams vežti.

Drg. Poprockas dar kartą pasišaukė visus atėjusius kultūri kolūkiečius ir pakartojė jiems užduotį.

— Jeigu viskas

vyks sklandžiai, — paaiškino jis, — mašina godžiai rys pėdus, ir mes noriai suteiksim jai tą malonumą. Todėl ant stalo padavė 4 vyrai, mainydami po du kas pusvalandį. Vienoje pamainoje padavinės Juozas Marcinkevičius ir Antanas Ramanauskas, kitoje — Petras Kolesnikovas ir Albertas Andrijauskas. Į mašiną leis irgi pamainomis: Michailias Stoma ir Antanas Vasiliauskas, jiems padės po 2 žmones. 5 žmonės jį paskyrė pėdams nešioti, 2 paauglius išskyrė šiaudams nuvežti. Grūdus vežti pavedė kolūkiečiui Steponui Minkevičiui.

— Kiti nugarė, šiaudus ir pelus iš po mašinos, — baigė drg. Poprockas. — Šiaudams krauti į stirtas truputį mažoka vyrų, teks pačiam padėti...

... Traktorius „U-2“ pradžioje satarškėjo, o paskui lygiai

sugaudė, paspartindama apsisukimus sužė „Imanta-42“. Prasidėjo darbas. Žmonės dirbo vieningai, darniai, su prasdami vienas kitą ir vienas kitam padėdami. Pabiro pirmieji grūdai. Kuliamosios mašinistas Vincas Poprockas vos spėjo pa keisti pilnus maišus tuščiais.

Pirmąją „bandymo“ dieną rugiai buvo iškulti nuo 4 ha ploto ir prikulta 5.600 kg aukštos kokybės grūdų. Neblogas derlius. Iš kiekvieno hektaro gauta po 14 cnt grūdų. Neuzmirštas čia ir grūdų valymas. Šiam darbui vadovauja kolūkio sandėlininkas drg. Sklizmantas. Jo žinioje yra MTS rūšiuotuvos „OS-1“ ir motoras „ZIT-4,5“. Jis su trimis padėjėjais-paaugliais per dieną išvalo po 6 tonas grūdų.

Kūlimo agregatas dirba be sutrikimų. Iškulti rugiai daugiau kaip iš 25 ha ploto ir prikulta ne mažiau kaip 30 tonų grūdų.

Sėkmingai vykdomas kūlimas bei grūdų valymas įgalino kolūki paruošti aukštos kokybės sėklą ir pradėti žiemkenčių sėjimą.

* * *

Pirmoje nuotraukoje: bendras kūlimo vaizdas Stalino vardo kolūkyje. Priešakyje prie traktoriaus MTS traktorininkas A. Novickas.

Antroje nuotraukoje: penkiolikmetė kolūketė Ona Vytaitė valo grūdus. Siemet ji jau išdirbo apie 150 ėrabadienių.

L. Vrublevskis
M. Deičo nuotr.

Mokykla paruošta naujiems mokslo metams

Lupenkos septynmetės mokyklos mokytojų kolektyvas peritais metais savo mikrorajone sėkmingai įvykdė visuotinio mokymo įstatymą. Už mokyklos ribų neliko nė vieno mokyklinio amžiaus vaiko.

Gerai pasiruošė ši mokykla naujiems mokslo metams ir šiemet. Mokykloje atliktas einamasis remontas, apsirūpinta reikalingu kiekiu malkų, įsigyta daug pavaizdumo priemonių, ypač iš gamtos ir fizikos dalykų.

Daug dėmesio skirta vaikų registracijai. Šis darbas mikrorajone jau pilnutinai užbaigtas, duomenys patikrinti apylinkės Taryboje.

I. Zarečnyj

ratūrai 15—18 laipsnių šilumos. Drėgnam ore linai prie tokios temperatūros atsiklojėja per 20—25 dienas. Geriausia linų klojėjimo terminai yra rugpjūčio antroje pusėje ir ne vėliau rugsėjo 25 dienos. Gi spalio mėnesį pakloti linai iki šalčių neatsiklojėja, todėl jų šiaudeliai vertinami žemu numeriu.

Linams klojėti parinkamos užovėjų turinčios pievos bei dobilienos. Į vieną ha klojama 1500—2000 kg orasausių linų stiebelių. Kiekviena linų rūšis klojama atskirai, vengiant sumaišymų. Klojant, tarp eilių paliekami tarpueiliai, kad, linus vartant, jie nesumišigytų.

Klojėjimosi metu reikia saugoti linus, kad jų nesutaršytų gyvuliai arba vėjas. Įpusėjus klojėjimuisi, linai rūpestingai apverčiami, nuo

to jie vienodžiau atsiklojėja.

Linams tinkamai atsiklojėjus, stiebų išlenkimuose pradeda darytis „stygos“, todėl jų atsiklojėjimą nustatyti nėra sunku. Tačiau mažai prityrusiems linininkams klojėjimo pabaigoj pataria ma paimti keletą pavyzdžių ir juos sudžiovinti išminti. Iš visai atsiklojėjusių minamų linų spalvą lengvai išbyra, pluoštas būna tvirtas, nepakulėtas. Neatsiklojėjusių linų pluoštas vietomis neatsiskiria nuo spalių. Gi persiklojėję linai brukant susipakulėja, ir pluoštas esti netvirtas. Todėl, esant šiltam ir drėgnam orui, linų klojėjimąsi reikia stebėti kasdien, kad išvengus jų persiklojėjimo.

Atsiklojėję linai pakeliami ir sustatomi džiovinimui. Jei klojėjimosi pabaigoj užsitęsia

lietūs, stiebelius reikia sustatyti dar neatsiklojėjusius. Pakelti linai statomi į rikeles, o ne atskiras gubeles, nes pastarąsias greit išvarto vėjas. Iš eilių linai imami rankomis, o ne grėbliais, kad nesutaršytų stiebai. Išdžiūvę linai tvarkingai surišami maigais ir pėdus ir vežami į pastogę, kur, paskutinį kartą išrūšiuvus, statomi valstybei.

Linų paruošų punktuose linai vertinami ne tik pagal stiebelių ilgį ir storį, bet taip pat pagal jų spalvą, linų atsiklojėjimo laipsnį, pluošto švelnumą. Užtat linus auginantieji kolūkiai turi stengtis, kad jų pristatoma linų produkcija atitiktų visus statomus reikalavimus, būtų kuo didesnio numerio ir įvertinami kuo aukštesne kaina.

Agr. A. Vyčas
(Iš 1956 m. rugpjūčio 26 d. „Valstiečių laikraščio“)

Apsaugokime derlių nuo gaisrų

Derliaus kūlimo metu didelį dėmesį reikia skirti atitinkamų priešgaisrinės apsaugos priemonių organizavimui bei jų vykdymui — griežtai prisilaikyti priešgaisrinio režimo.

Norint apsaugoti derlių nuo gaisrų, reikia laikytis sekančių priešgaisrinės apsaugos taisyklių.

Traktorius ir kitus variklius, naudojamus kuliant javus, pastatyti pavėjui kuliamosios atžvilgiu.

Traktoriaus varomą kuliamąją sujungti su juo grandine arba trosu kuliamosios pervežimui į nepavojingą vietą gaisro atveju. Prie kuliamosios, varomos lokomobiliu, o taip pat prie pačio lokomobilio šiam tikslui turi būti trosai arba grandinės.

Vykdamas derliaus kūlimą dengtuose grendymuose, traktoriai, lokomobiliai bei kiti vidaus degimo varikliai pastatomi už patalpų, ir jų darba reikia nuolat sekti.

Pilti degalus į traktorių bei kitą vidaus degimo variklį galima tik sustabdžius motorą. Naktį degalų papildymą vykdyti tik esant elektrinio žibintuvo automobilio farų ap-

švietimui.

Vieta prie traktoriaus bei kitų variklių reikia nuolat valyti nuo šiaudų bei kitų atliekų.

Degalų atsargas traktoriaus laikyti ne arčiau, kaip 100 metrų atstume nuo bet kokių pastatų.

Aplink kūlimo vietą reikia suarti apsauginę juostą, ne siauresnę kaip 3 metrai.

Iškultus šiaudus krauti už 100 metrų nuo kūlimo vietos ir ne arčiau kaip 200 metrų nuo nekultų javų stirtų.

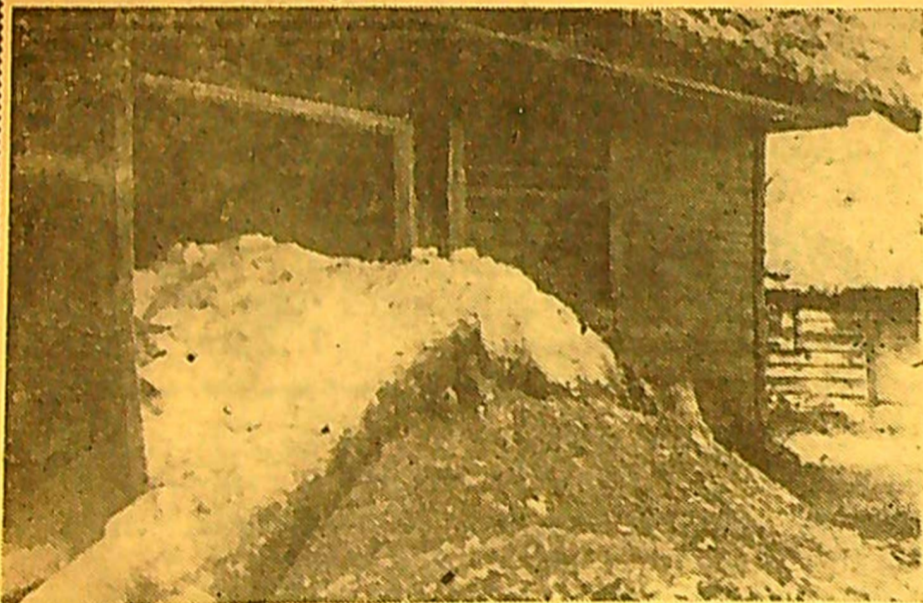
Griežtai uždrausti kūlimo vietose rūkyti ir naudotis atvira ugnimi. Vietą rūkymui įrengti ne arčiau kaip 30 metrų nuo aptartos juostos ir aprūpinti ją statine su vandeniu. Visos kūlimo vietos turi būti aprūpintos gaisrų gesinimo priemonėmis: rankiniais siurbliais, statinėmis su vandeniu, kibirais, kastuvais, kabliais, gesintuvais.

Asmeninė atsakomybė už priešgaisrinės apsaugos priemonių užtikrinimą uždedama kuliamosios agregato mašinistui bei kolūkiečio pirminkui.

A. Kuznecovas

VRM vyr. priešgaisrinės inspektorius Zarasų rajonui

PLUNKSNOS SMAIGALIŲ FOTO KALTIMA

„Plunksnos smaigalis“, keliaudamas po rajono kolūkius, rugpiūčio 23 dieną užsuko ir į Mičiurino vardo žemės ūkio artelę. Ir tai, ką pamatė, užfiksavo fotojuostelėje. Stai taip, brangūs skaitytojai, šiame kolūkyje laikomos mine-

ralinės trašos. „Ne blogai“, tiesa? Be to, neužmirškite, kad beveik kasdien lyja.

Komentariai nereikalingi. Todėl „plunksnos smaigalis“ daugiau nieko ir nekalbės. Tegū šį reikalą sutvarkys kolūkiečio valdyba.

Kada gi atremontuos butą?

Butas Darbininkų g. Nr. 13-a, kuriame mes gyvename, būtinais reikalingas kapitalinio remonto: supuvo grindys, apatiniai sienojai, apgriuvo krosnis ir priešgaisrinė inspekcija uždraudė ją kūrėti.

Šią vasarą mūsų butui pagal samatą buvo numatyta kapitalinis remontas. Nors samata buvo patvirtinta, bet, matyti, šiam reikalui skirta pinigų suma

nuėjo kitais keliais, — ju „užteko“ tik stogui apdengti. Miesto butų valdyba davė nurodymą tolesni remontą nutraukti. Ateis žiema, o kaip gi gyventi neapkarūnamame, kiauromis sienomis ir išpuvusiomis grindimis bute? Ką mums patars daryti komunalinio skyriaus vedėjas drg. Velička ir buto valdytojas drg. Zemlanskis.

M. Luftienė

ŽALINGAS PASITIKĖJIMAS

(Apie vieną atsitikimą)

Tą rytą Povilas Ple-dys su pieno statytojais buvo labai malonus. Veide, iš kurio atrodė, jog šis žmogus nėra abejingas svaigalams, nuolat buvo pastebima lengva šypsena.

— Siandien man būtinai reikia būti Zarasuose, — staiga pranešė jis susirinkusiems kolūkiečiams, ir, kažkaip keistai mirktelėjęs, pridūrė:

— Už pieną pinigų parvešiu. Juk jums, o ne kuo kitu rūpinuosi. Parvešiu, bus ką pačiupinėti, — ir Ple-dys vaizdžiai spraktelėjo pirštais.

Greitai ant Degučių pieno priėmimo punkto durų buvo pakabinta spyna, o jo vedėjas, kuo puikiausiai nusiteikęs, išvažiavo automašina į Zarasus.

Neilgai trukus, jis jau žingsniavo neskubėdamas Puškino gatve. Dar nepriėjęs užkandinės, jis minutėlei sustojo, tartum kažką svarstydamas, paskui nusivilko lietpaltį ir, užmetęs jį ant kairės rankos, ryžtingai žengė pro duris, ties kuriomis kabėjo viliojanti iška-ba. Nuraminęs „kirmi-ną“ ir gerokai apsvai-gęs, Ple-dys tęsė kelio-nę, tik dabar jau sviesto gamybos įmonės link.

Sėkmingai pasiekęs puikų, geltonai dažytą pastatą, po keletos minučių jis jau maloniai sveikinosi su sviesto gamybos įmonės buhalterre drg. Tuzikiene ir kasininke drg. Perederina. Pirma, negu paaiškinęs savo atvykimo tikslą, jis pradėjo kalbėti užuominomis, ap-linkiniu keliu, nutaręs visų pirma įtikinti jas

savo sąžiningumu ir neginčijamu atsidavimu reikalui.

— Aš atvykau pas jus dėl pinigų. Neatsisakysite... — Ple-džic veidu vėl nuslydo klas-tinga šypsena. Pastebė-jęs, kad buhalteris su kasininke kažkaip tai įtartina susižvalgė, Ple-dys vėl pradėjo dė-syti gerąsias savo cha-rakterio savybes, tikė-damasis išigyti pastarų-jų pasitikėjimą. Paskui sekė pinigų išdavimo ceremonija, pasikciti-mas linkėjimais, kažkas tai panašaus į „šimtą metų gyventi ir nepa-sentil“ O netrukus Ple-dys paliko įmonę su 10.700 rublių kišenėje. Džiūgaujamas ir švil-paudamas apėmusių jį pasisekimo jausmų įkarštyje, Ple-dys grįžo į miesto centrą.

... Už staliuko gėrė ir dainavo. Paskui ne-tvirtais žingsniais, mo-suodamas rankomis, tar-si ieškodamas ore at-ramos, Ple-dys išslinko iš valgyklos. O gautoji sviesto gamybos įmonė-je suma sumažėjo 70-čia rublių.

Gatvė dabar jam bu-vo per siaura, ir atro-dė, jog ji siubuoja po jo kojomis. Jis sunkiai skersėčiojosi, puldinė-jo tai priekin, tai atgal, kojos pynėsi ir jis svirduliavo tai į vieną, tai į kitą gatvės pusę. Neteikęs sąmonės, Ple-dys išmėtė pinigus, ir pagaliau smarkiai su-sverdėjęs, krito Stalino gatvėje tiesiog ant šaligatvio.

Budėję tuo metu mi-licijos darbuotojai drg. drg. Krainovas, Ryba-kovas ir Traškinas su-rinko išmėtytus vals-tybinius pinigus ir per-

davė juos sviesto ga-mybos įmonės direkci-jai, o Ple-dys, taip negarbingai užbaigęs savo nuotykius, atsidū-rė „šaltojoje“.

Sis skaudus atsitiki-mas galėjo ir neįvykti. Bet jeigu Ple-dys prara-do bet koki tarnybinės atsakomybės jausmą, tai kur šis jausmas pas sviesto gamybos įmonės darbuotojus! Ar tai ne piktnaudžiavimas, jei-gu žmonėms, kurie nesu-geba suvaldyti savęs, išduodamos tokios stambios valstybinių pinigų sumos.

Sviesto gamybos įmo-nės direkcija iš šio pa-mokančio įvykio turi padaryti reikiamas iš-vadas.

M. Tarasenko

DAUGPILIS—ZARASAI 8:0

Praeitą sekmadienį Zarasų LSD „Nemuno“ stadione įvyko draugiškos futbolo rungtynės, tarp Daugavpilio „Daugavos“ I ir Zarasų futb-olo komandų.

Iš pirmų minučių svečiai žaidžia žymiai geriau už zarasičius. Ši aukštą žaidimo lygį jie išlaiko iki rungtynių pabaigos.

Pirmo puslaikio pa-sekmė 5:0 „Daugavos“ futbolininkų naudai. Antrame puslaikyje svečiai pasiekė dar 3 įvarčius. Tuo būdu susitikimas baigėsi rezultatu 8:0 Daugavpilio sportininkų naudai.

Reikia pažymėti, kad Zarasų futbolininkai šį susitikimą sužaidė žemiau savo galimybių. Ypač blogai sužaidė gynėjai.

V. Petronis

PEREIKIME PER MIESTĄ...

tyko ir kiti pavojai. Kanali-zacijos vamzdžiai taip blogai apdengtas supuvusiems gro-tais, kad labai lengvai gali-lima patekti į jo vidų.

Ir nenorom ateina mintis, kad miesto tarybos vadovai padarė šį šaligatvio tarpa klūčių ruožu. Tokiu atveju tai gana neapgalvotas būdas pritraukti miestiečius prie kūno kultūros.

Labai apleista Gorklo gatvė. Čia taip pat neregimontuojami šaligatviai. M. Melnikaitės gatvėje ilė už-žėlė žolė.

Kur gi šeiminingiška akis?

NUMOJA RANKA — TAIP JAU ĮPRASTA...

Dvi dienas savaitėje dir-ba miesto pirtis. Tačiau ieigu esate tikri, kad rei-čia prisilaikyti higienos, švaros, tai rūbinės vaizdas daro jums priešingą išpūdi. Čia nešvaru. Nejaugi visos savaitės neužtenka rūbinei reikiamai sutvarkyti. Prausiantis nuolat slegia

minis: „Kažin, kad ko nors neatsitiktų...“, nes ne vi-sos spintelės rūbinėje užra-kinamos.

Stal jums ir komunaliniai patogumai!

O tie, nuo kurių tai pri-padarė šį šaligatvio tarpa klūčių ruožu. Todėl ir gali-tai gana neapgalvotas būdas pritraukti miestiečius prie kūno kultūros.

Labai apleista Gorklo gatvė. Čia taip pat neregimontuojami šaligatviai. M. Melnikaitės gatvėje ilė už-žėlė žolė.

Kur gi šeiminingiška akis?

NUMOJA RANKA — TAIP JAU ĮPRASTA...

Dvi dienas savaitėje dir-ba miesto pirtis. Tačiau ieigu esate tikri, kad rei-čia prisilaikyti higienos, švaros, tai rūbinės vaizdas daro jums priešingą išpūdi. Čia nešvaru. Nejaugi visos savaitės neužtenka rūbinei reikiamai sutvarkyti. Prausiantis nuolat slegia

Žinios iš užsienio

Suomijos gyventojų skaičius

Vyriausiojo statisti-kos biuro duomenimis, Suomijos gyventojų skaičius, pagal šių metų pradžioje atliktą su-rašymą, sudarė 4.283.521 žmogų. Iš jų miestuose ir miesteliuose gyveno 1.504.100 žmonių arba daugiau kaip vienas trečdalis visų šalies gyventojų.

Palyginus su prei-tais metais, Suomijos gyventojų skaičius pa-didėjo beveik keturias-dešimčia tūkstančių žmonių, arba maždaug vienu procentu.

(TASS-ELTA).

Įvestas privalomas pradžios mokslas Bombėjaus valstijoje

Bombėjaus valstijoje (Indija), vykdamas an-trąjį penkmečio (1956—1961 m. m.) planą vi-suose kaimuose, ku-riuose gyvena nuo 500 iki 1.000 žmonių, bus įvestas privalomas pra-džios mokslas.

Privalomas pradžios mokslas jau įvestas šio-je valstijoje visuose kaimuose, kuriuose gyvena daugiau kaip tūk-santis gyventojų.

(TASS-ELTA).

Sieliu per Atlanto vandenyną

Trys kanadiečiai sėk-mingai perplaukė At-lanto vandenyną sieliu ir priartėjo prie pietva-karių Anglijos (Kor-nuelo grafystė) pakran-tės. Bure aprūpintas sielis paliko Kanados Naujosios Škotijos pro-vinciją prieš 87 dienas.

(TASS-ELTA).